

OPENBARE TERECHTZITTING VAN 06 JANUARI 2004

De rechtbank van eerste aanleg, zitting houdende te Gent, eenentwintigste kamer, rechtsprekende in correctionele zaken, heeft het volgende vonnis uitgesproken :

Gezien de stukken van de vervolging :

IN DE ZAAK VAN HET OPENBAAR MINISTERIE tegen :

1. garagehouder, geboren te
op wonende te

2. huisvrouw, geboren te op
wonende te

VERDACHT VAN :

De eerste en de tweede

Om de misdaad of het wanbedrijf uitgevoerd te hebben of om aan de uitvoering ervan rechtstreeks medegewerkt te hebben, door enige daad, tot de uitvoering zodanige hulp verleend te hebben dat zonder zijn bijstand het misdrijf niet kon gepleegd worden

Bij inbreuk op de artikelen 44 § 1-1, 45 § 4, 64 (1°, 2° en 5° lid) en 65 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw (B.S. 12 april 1962), zoals thans geformuleerd in de artikelen 42 § 1, 43 § 4, 66 (1°, 2° en 5° lid) en 68 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996 (B.S. 15 maart 1997), door het uitvoeren van werken, het in stand houden ervan, door het verkavelen van grondeigendom of hoe dan ook, inbreuk te hebben gemaakt op de voorschriften der bijzondere plannen van aanleg, op de bepalingen van de titels II en III of op die van de verordeningen, vastgesteld ter uitvoering van titel III en van het eerste hoofdstuk van titel IV van voormelde wet, door namelijk zonder voorafgaande schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van het College van Burgemeester en Schepenen te hebben gebouwd, een grond gebruikt voor het plaatsen van één of meer vaste inrichtingen, te hebben afgebroken, herbouwd of een bestaande woning te hebben verbouwd (instandhoudings- of onderhoudswerken uitgezonderd), in casu :

daar op het terrein, gelegen te

ten

**kadaster gekend onder
rende aan
koepelloods in metaal te hebben opgericht**

**in eigendom toebeho-
voornoemd na een**

te op niet nader te bepalen data omstreeks 25.07.1988

deze hierboven omschreven toestand in stand gehouden te hebben

te in de periode vanaf 26.07.1988 tot en met 1997

de feiten sub 1 en 2 thans strafbaar overeenkomstig de artikelen 1, 2, 99 § 1-1°, 146-1°, 147, 148, 149 en 204 van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening dd. 18 mei 1999 (B.S. 8 juni 1999), in werking getreden op 1 mei 2000 - bij decreet van 28 september 1999 houdende wijziging van de datum van inwerkingtreding van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening (B.S. 30.09.1999)

- B. Bij inbreuk op de artikelen 42 § 1-1°, 66 (1°, 2° en 5° lid) en 68 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996 (B.S. 15 maart 1997), door het uitvoeren van werken, het in stand houden ervan, door het verkavelen van grondeigendom of hoe dan ook, inbreuk te hebben gemaakt op de voorschriften der bijzondere plannen van aanleg, op de bepalingen van de titels II en III of op die van de verordeningen, vastgesteld ter uitvoering van titel III en van het eerste hoofdstuk van titel IV van voormelde wet, door namelijk zonder voorafgaande schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van het College van Burgemeester en Schepenen te hebben gebouwd, een grond gebruikt voor het plaatsen van één of meer vaste inrichtingen, te hebben afgebroken, herbouwd of een bestaande woning te hebben verbouwd (instandhoudings- of onderhoudswerken uitgezonderd),
in casu :

op het terrein, omschreven onder de tenlastelegging A

door de instandhouding van de onder A omschreven toestand

te in de periode gaande van 25.03.1997 tot en met 30.04.2000

de feiten sub 1 en 2 thans strafbaar overeenkomstig de artikelen 1, 2, 99 § 1-

1°, 146-1°, 147, 148, 149 en 204 van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening dd. 18 mei 1999 (B.S. 8 juni 1999) (gew. bij Decreet van 26 april 2000 BS 29.04.2000)

- C. Bij inbreuk op de artikelen 1, 2, 99 § 1-1° (en § 3), 146-1°, 147, 148, 149 en 204 van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening dd. 18 mei 1999 (B.S. 08.06.1999) de bij artikel 99 § 1-1° bepaalde handelingen, werken of wijzigingen zonder voorafgaande vergunning te hebben uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden, door namelijk zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning te hebben gebouwd, op een grond één of meer vaste inrichtingen te hebben geplaatst, een bestaande vaste inrichting of bestaand bouwwerk te hebben afgebroken, herbouwd, verbouwd of uitgebreid, met uitzondering van instandhoudings- of onderhoudswerken die geen betrekking hebben op de stabiliteit, in casu :

op het terrein, omschreven onder de tenlastelegging A

door de instandhouding van de onder A omschreven toestand

te **vanaf 01.05.2000 tot de uitvoering van het bevel tot dagvaarding, zijnde 03 oktober 2003**

Nopens de procedure.

1. Bij de behandeling van de zaak en in de processtukken werd gebruik gemaakt van de Nederlandse taal.

De rechtbank nam inzage van de stukken van de rechtspleging.

De dagvaarding werd overgeschreven op het hypotheekkantoor op 31 oktober 2003.

2. Op de openbare terechtzitting van 25 november 2003 aanhoorde de rechtbank :

- de vordering van het Openbaar Ministerie, uitgesproken door mevr. eerste substituut-procureur des Konings;

- de beklaagden in hun
middelen van verdediging. bijgestaan door meester. advocaat
te loco meester advocaat te

Nopens de feiten.

3. Op 25.07.1998 stelt de Rijkswacht van vast dat aldaar aan de een koepelloods werd opgetrokken die in gebruik is als toonzaal van een autogarage.

De verbalisanten stelden verder vast dat er geen milieuvergunning voorhanden was en dat er verschillende inbreuken op de VLAREM II werden gepleegd.

De eerste beklaagde gaf toe noch over een milieuvergunning, noch over een bouwvergunning te beschikken. Volgens hem werd de koepelloods rond 1988 door de firma opgericht.

4. Volgens het gewestplan (KB 24.03.1978) is het perceel gelegen in een agrarisch gebied.

5. Er werd geen regularisatievergunning aangevraagd.

De beklaagden weigerden te voldoen aan de herstellvordering van de stedenbouwkundige inspecteur.

In rechte.

6. De beklaagden worden vervolgd voor het oprichten en instandhouden van een zonder bouwvergunning opgerichte koepelloods (tenlasteleggingen A., B. en C.).

De incriminatie strekt zich uit over de periode van 26.07.1988 tot 03.10.2003.

7. Ten onrechte stellen de beklaagden dat ingevolge de decreetswijziging van 4 juni 2003 de tenlastelegging A. wat betreft de uitvoering van de werken verjaard is, en dat het instandhouding ervan niet langer een misdrijf is.

8. Door art. 7 van het decreet van 4 juni 2003 (B.S. 22 augustus 2003, inwerking getreden op dezelfde datum) werd aan art. 146 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening (DRO) een derde en vierde lid toegevoegd.

Art. 146 DRO, derde lid luidt: 'De strafsanctie voor het instandhouden van inbreuken, bedoeld in het eerste lid, 1°, 2°, 3°, 6° en 7° geldt niet meer voorzover de handelingen, werken, wijzigingen of het strijdig gebruik niet gelegen zijn in de ruimtelijk kwetsbare gebieden, voorzover ze geen onaanvaarbare stedenbouwkundige hinder veroorzaken voor de omwonenden of voorzover ze geen ernstige inbreuk vormen op de essentiële stedenbouwkundige voorschriften inzake de bestemming krachtens het ruimtelijk uitvoeringsplan of plan van aanleg'.

Art. 146 DRO, vierde lid luidt: 'Onder de ruimtelijk kwetsbare gebieden worden verstaan de groengebieden, natuurgebieden, natuurgebieden met wetenschappelijke waarde, natuurreservaten, natuurontwikkelingsgebieden, parkgebieden, bosgebieden, valleigebieden, brongebieden, agrarische gebieden met ecologische waarde of belang, agrarische gebieden met bijzondere waarde, grote eenheden natuur, grote eenheden natuur in ontwikkeling en de ermee vergelijkbare gebieden, aangewezen op plannen van aanleg, alsook de beschermde duingebieden en voor het duingebied belangrijke landbouwgebieden, aangewezen krachtens het decreet van 14 juli 1993 houdende maatregelen tot bescherming van de kustduinen'.

Hoewel deze decretale bepaling daarent van na de feiten houdt zij mogelijk een voor de bekaagde gunstiger regeling in die ingevolge art. 2 SW, moet worden toegepast.

9. Vooreerst dient opgemerkt dat ingevolge art. 7 van het decreet van 4 juni 2003 wat betreft de instandhouding in de hierboven vermelde gevallen enkel een strafuitsluitingsgrond werd ingevoerd (zie ook Gent, 10^e kamer, 21.11.-2003, arr. p.6 sub 3).

Het misdrijf blijft bestaan maar kan in bepaalde gevallen niet meer bestraft worden. Dit neemt echter niet weg dat de gevolgen van het misdrijf niet langer kunnen weggenomen worden.

10. De oprichting van een koepelloods als toonzaal voor auto's in een agrarisch gebied is bovendien onmiskenbaar een ernstige inbreuk op een essentieel stedenbouwkundig bestemmingsvoorschrift.

De agrarische gebieden zijn immers, volgens artikel 11 van het K.B. 28.12.1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de gewestplannen, bestemd voor de landbouw in de ruime zin. Zij mogen enkel bevatten de voor het bedrijf noodzakelijke gebouwen, de woning van de exploitanten, benevens verblijfsgelegenheid voor zover deze een integreerend deel van een leefbaar bedrijf uitmaken.

Het bouwwerk is in strijd met voormelde bepalingen en vormt een ernstige inbreuk op een essentieel stedenbouwkundig bestemmingsvoorschrift.

11. De rechtbank acht alle tenlasteleggingen bewezen.

Nopens de strafmaat.

12. De bewezen verklaarde betichtingen zijn telkens de uiting van éénzelfde strafbare gedraging, zodat voor ze samen telkens slechts één straf moet worden opgelegd.

13. De inbreuken kunnen worden bestraft met een gevangenisstraf van 8 dagen tot 5 jaar en/of een geldboete van 26 EUR tot 400.000 EUR.

14. De bekaagden hebben doelbewust een ernstige inbreuk gepleegd.

De beklagden moesten beseffen dat zij zich niet ongestraft boven de wet kunnen stellen.

Zij hebben langdurig profijt gehaald uit het misdrijf.

Het belang van de gemeenschap bij een goede ruimtelijke ordening en stedenbouw kan niet ondergeschikt worden gemaakt aan het persoonlijk belang van de beklagden.

Gelet op de hardnekkige onwil van de beklagden om een einde te maken aan de inbreuk en nu bovendien niet is aangetoond dat een veroordeling de sociale situatie van de beklagden ernstig in het gedrag zou brengen, gaat de rechtbank niet in op de vraag van de beklagden om hen de opschorting van de uitspraak van veroordeling te verlenen.

Een geldboete zoals hierna bepaald dient te worden opgelegd.

De feiten, zoals hoger omschreven, werden gepleegd deels voor, deels na 1 januari 2002, datum vanaf welke de geldboeten worden uitgedrukt in EURO en de opdecimes werden gebracht op 40.

Nopens het herstel.

15. De stedenbouwkundig inspecteur vorderde bij brief van 27.05.2002 het herstel in de oorspronkelijke toestand. Hij vorderde tevens een dwangsom van 125 EUR per dag vertraging.

Behalve de toepassing van de strafwet vorderde het openbaar ministerie eveneens het herstel en het opleggen van een dwangsom.

16. Gelet op het bovenstaande stellen de beklagden ten onrechte dat het misdrijf van voor 1 mei 2000 dateert en dat niet het herstel dient gevorderd maar desgevallend een meerwaarde dient vastgesteld.

Het misdrijf duurt immers nog voort tot heden.

Bovendien is het herstel in de oorspronkelijk toestand de principiële herstelwijze gebleven.

17. De vordering is ontvankelijk en werd afdoende gemotiveerd.

De vordering is noch onwettig, noch kennelijk onredelijk.

Het herstel in de oorspronkelijke toestand is nog steeds noodzakelijk om een einde te maken aan de inbreuk.

Wat betreft de dwangsom.

18. De gevorderde dwangsom van 125 EUR per dag moet worden opgelegd nu uit het strafdossier en de behandeling ter terechtzitting de onwil van de beklaagden is gebleken om over te gaan tot het herstel.

Het bestuur heeft er namelijk belang bij dat de veroordeelden zelf de veroordeling tot het herstel nakomen gelet op de beperkte overheidsmiddelen, de zware procedure van aanbesteding en de lange tijd nodig voor een ambtshalve uitvoering.

Tenslotte zijn het de beklaagden die veroordeeld werden om de plaats in haar vorige toestand te herstellen en heeft de gemeenschap er baat bij dat de illegale constructie en de aantasting van het agrarisch gebied ten spoedigste verdwijnt.

Een dwangsom is daartoe het meest efficiënte middel.

Hetzelfde geldt voor de vordering van het openbaar ministerie tot herstel en veroordeling van de beklaagden tot een dwangsom per dag vertraging dat aan het bevel tot herstel niet wordt voldaan.

OM DEZE REDENEN, en gelet op de volgende artikelen :

art. 11, 12, 14, 16, 31, 32, 34, 35, 41 Wet van 15 juni 1935 ;
art. 162, 182, 184, 189, 190, 194 Wetboek van Strafvordering ;
art. 2, 3, 38, 39, 40, 41, 50, 65, 66, 100 Strafwetboek, alsmede de wetsbepalingen zoals in de tenlasteleggingen hiervoor aangehaald ;
art. 1, 2, 3 Wet van 5 maart 1952 - gew. art. 1, 2° Wet 24 december 1993 ;
art. 28, 29 van de wet van 1 augustus 1985 - gew. art. 3 Wet van 24 december 1993 en 2, 3 en 4 Wet van 26 juni 2000 (B.S. 29 juli 2000).

DE RECHTBANK, recht doende OP TEGENSPRAAK,

**Veroordeelt de beklaagden
voor de hierboven omschreven en bewezen verklaarde betichtingen A, B
en C samen ELK tot een GELDBOETE van DUIZEND EURO.**

**Verhoogt de geldboetes met veertig decimes, aldus telkens gebracht op
vijfduizend euro.**

Beveelt dat bij gebreke van betaling binnen de termijn bepaald bij art. 40 van het Strafwetboek, de geldboetes telkens zullen kunnen vervangen worden door een gevangenisstraf van ZEVENTIG DAGEN.

Zegt dat de beklaagden
verplicht zijn ELK een bedrag van TIEN EURO, verhoogd met veertig decimes, aldus telkens gebracht op VIJFTIG EURO, te betalen bij wijze van bijdrage tot de financiering van het bijzonder fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden.

Veroordeelt de beklaagden
solidair tot de kosten, gevallen aan de zijde van het openbaar ministerie, ten bate van de Staat tot heden begroot op 102,02 EUR.

Legt de veroordeelden
eveneens ELK een vergoeding op van VIJFENTWINTIG EURO in uitvoering van art. 71 van de Wet van 28 juli 1992 en het Koninklijk Besluit van 29 juli 1992 tot wijziging van art. 91 van het Koninklijk Besluit van 28 december 1950, houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken, zoals gewijzigd door het Koninklijk Besluit van 23 december 1993 en van 11 december 2001.

WAT BETREFT DE HERSTELVORDERING :

BEVEELT het herstel in de oorspronkelijk toestand overeenkomstig de vordering van de stedenbouwkundig inspecteur, meer bepaald door de volledige afbraak van de koepelloods, de verwijdering van de materialen en het herstel van het maaiveld, en dit binnen een termijn van ZES MAANDEN na het in kracht van gewijsde gaan van huidig vonnis.

VEROORDEELT tot het betalen aan de stedenbouwkundig inspecteur en aan het Openbaar Ministerie van een DWANGSOM van 125 EUR per dag vertraging voor het geval dat de veroordeling tot herstel zoals hierboven vermeld niet volledig werd uitgevoerd.

ZEGT voor recht dat de stedenbouwkundig inspecteur of het college van burgemeester en schepenen, ingeval het vonnis niet vrijwillig wordt uitgevoerd zelf in de uitvoering ervan kunnen voorzien, kosten hiervan verhaalbaar op de beklaagden op vertoon van een kostenstaat begroot en uitvoerbaar verklaard door de beslagrechter.

Aldus gewezen en uitgesproken in openbare terechtzitting op 06 januari 2004.

Aanwezig :

- **alleenrechtsprekend rechter, ondervoorzitter,**
- **substituut-Procureur des Konings,**
- **griffier**